

Complexnummer: 405935

Smallepad 5
3811 MG Amersfoort
Postbus 1600
3800 BP Amersfoort
www.cultureelerfgoed.nl

T 033 421 74 56
E info@cultureelerfgoed.nl

Complexnaam

De Breul

Aantal complexonderdelen

7

Monumentnummers van complexonderdelen

405944, 405945, 405946, 405947, 405948, 405950, 405973

Woonplaats

Zeist

Gemeente

Zeist

Provincie

Utrecht

Locatie van het hoofdoject

Driebergseweg 17, 3708 JA te Zeist

Complexomschrijving

BUITENPLAATS DE BREUL. Aan de Driebergseweg te Zeist gelegen historische buitenplaats, die oorspronkelijk deel uitmaakte van een gelijknamig landgoed waarvan de oudste schriftelijke bronnen teruggaan tot het begin van de 15e eeuw. De buitenplaats is in het tweede of derde decennium van de 19e eeuw aangelegd in opdracht van de rijke Utrechtse bankier Jan Kol (1789-1848), die De Breul in 1811 verwierf. Hij liet in de ZW-hoek van het terrein een huis in classicistische stijl bouwen, wellicht naar ontwerp van J.D. Zocher jr. (1791-1870). Dit huis heeft in de 19e en 20e eeuw een aantal verbouwingen ondergaan. De laatste grote verbouwing vond in de jaren 1926-1928 plaats naar ontwerpen van de Hilversumse architect J.W. Hanrath.

De parkaanleg is gelijktijdig met de bouw van het huis geconcipieerd. Op de oudste afbeelding van de Breul - een litho, die in de zevende aflevering van M. Mourot's 'Buitenplaatsen tusschen de stad Utrecht en de Grebbe' uit 1829 is gepubliceerd - is het huis op een heuvel gesitueerd, die is opgeworpen met de aarde uit de gedeeltelijk ervoor gelegen uitgegraven vijverpartij in landschapstijl. Deze situatie bepaalt tot op heden het vooraanzicht van de buitenplaats.

De buitenplaats is toegankelijk via een oprit, waarvan het verloop vanaf twee bakstenen hekpijlers aan de Driebergseweg - de ZW-grens van de buitenplaats - de gebogen vorm van de genoemde vijverpartij volgt en deze aan de noordzijde van de heuvel, waarop het huis staat, over een op een antiek romeins aquaduct geïnspireerde tweebogige brug kruist.

De parkaanleg, die waarschijnlijk door Jan David Zocher jr. (1791-1870) is ontworpen, bestaat uit een sierpark in het zuidoosten van De Breul en een park met slingerpaden en hakhout ten oosten, noordoosten en noorden hiervan en wordt aan de ZO-zijde door de

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Breullaan, noordoostzijde de Arnhemse Bovenweg, zuidwestzijde door de Dribergseweg en aan de noordwestzijde door het terrein van de Katholieke Scholengemeenschap De Breul begrensd. Het hoofdmotief van het sierpark is een langwerpige vijverpartij, die zich vanaf de ZW-hoek van het park in ruime curven in noordoostelijke richting uitstrekt. Het wandelparcours dat rondom en in de omgeving van deze vijverpartij is uitgezet, verloopt in ruime bogen geleidelijk van hoog naar laag en vice versa over een sterk maar vloeiend geaccidenteerd terrein. In het deel van het park dat aan het sierpark grenst, zijn vanouds het koetshuis en de ijskelder gesitueerd. In dit gedeelte waren enkele open ruimten en slingerlanen aangelegd, waar tegenwoordig nog restanten van bewaard zijn gebleven.

In tegenstelling tot het sierpark heeft dit deel nooit een heuvelachtig karakter gehad. De parkaanleg van het noordwestelijke parkgedeelte is versnipperd door de bouw van diverse opstallen en door de aanleg van grasvelden en een parkeerplaats door de St. Willibrordus stichting (van 1946 tot in 1989 eigenaresse van De Breul). Ook is deze aanleg een stuk verkleind, doordat aan de NW-zijde een deel van het terrein in gebruik is door de Katholieke Scholengemeenschap De Breul.

Het bestand aan bomen in beide parkgedeelten is in 1913 voor een deel vernieuwd naar plannen van de tuinarchitect Leonard A. Springer (1855-1940), die bij deze gelegenheid ook het verloop van de paden hier en daar heeft gewijzigd.

De historische buitenplaats De Breul heeft de volgende, samenstellende onderdelen: 1: Hoofdgebouw (Huis De Breul), zie voor omschrijving bij complex-onderdeel met monumentnummer: 405944; 2: Historische tuin- en parkaanleg, zie voor omschrijving bij complex-onderdeel met monumentnummer: 405945; 3: Koetshuis, zie voor omschrijving bij complex-onderdeel met monumentnummer: 405946; 4: Ijskelder, zie voor omschrijving bij complex-onderdeel met monumentnummer: 405947; 5: Brug, zie voor omschrijving bij complex-onderdeel met monumentnummer: 405948; 6: Stenen hekpijlers (in zuidhoek), zie voor omschrijving bij complex-onderdeel met monumentnummer: 405950; 7: Stenen hekpijlers (in westhoek), zie voor omschrijving bij complex-onderdeel met monumentnummer: 405973.

De historische buitenplaats is in cultuurhistorisch opzicht van algemeen belang, vanwege:

- het hoofdgebouw, dat een goed voorbeeld is van een door de bekende architect J.W. Hanrath in de jaren 1926-1928 tot een op de engelse landhuis-architectuur geïnspireerd monumentaal landhuis verbouwd 19e-eeuws hoofdgebouw van een historische buitenplaats, waarbij de classicistische trekken van het oorspronkelijke huis herkenbaar zijn gebleven, en waarbij ook de compositorische relatie van het huis met de omringende historische tuin- en parkaanleg niet geschonden is;
- de historische tuin- en parkaanleg in landschapsstijl uit de eerste helft van de 19e eeuw, die in compositorisch opzicht tot én der meest geslaagde uit deze tijd in Nederland gerekend kan worden.

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Monumentnummer*: 405944

Status	rijksmonument
Inschrijving register*	11 september 1991
Kadaster deel/nr	82672/85

<i>Woonplaats*</i>	<i>Gemeente*</i>	<i>Provincie*</i>
Zeist	Zeist	Utrecht

<i>Locatiennaam</i>	<i>Locatieomschrijving</i>
Zeist	

<i>Kadastrale gemeente*</i>	<i>Sectie*</i>	<i>Kadastraal object*</i>	<i>Appartement aanduiding</i>	<i>Grondperceel</i>
Zeist	E			2430

*Omschrijving***

HOOFDGEBOUW. Ten dele onderkelderd huis op polyform grondplan, de op souterrain-niveau geplaatste ingang aan achterzijde (NO-zijde), met twee verdiepingen en verspringend plat dak. In zijn huidige aanzien dateert het huis uit de jaren 1926-1928 en is tot stand gekomen naar plannen van de architect J.W. Hanrath, die in opdracht van de toenmalige eigenaar S. May het huis verbouwde. Dit huis dateerde in oorsprong uit het tweede of derde decennium van de 19e eeuw en bestond uit een gepleisterd huis met aan de voorzijde (NW-zijde) een halfronde colonnade met bovenbouw, centraal in het verder rechthoekige een verdieping hoge bouwlichaam. Aan de achterzijde was een drie- of meerzijdig uitgebouwde ingangspartij gerealiseerd (vgl. Kadastraal Minuutplan Gemeente Zeist nr. E1832). In de tweede helft van de 19e eeuw werd dit huis met een verdieping verhoogd. De globale grondvorm van het 19e-eeuwse huis - een rechthoekig bouwlichaam met een centraal respectievelijk aan de voor- en achterzijde gelegen halfronde uitbouw en uitgebouwde veelzijdige ingangspartij - is tot op heden in huis De Breul herkenbaar gebleven. Onder leiding van Hanrath werd het gebouw van bakstenen gevelopstanden voorzien. De opengewerkte balustrade boven op het dak werd met baksteen dichtgemetseld tot een hoofdstel met fries en geprofileerde kroonlijst en architraaf.

Hanrath verplaatste de achtergevel meer naar voren tot het niveau van de overdwars geplaatste zijkanten van de ingangspartij en voorzag de achtergevel aan weerszijden van een uitspringende travee, die omligt aan de zijgevels van het huis, waar deze aan beide zijgevels in een driezijdige uitbouw eindigt. De naar de voor(ZW-)zijde van het huis toe gerichte gevel van deze genoemde travee heeft bijna dezelfde breedte als de twee aan de voorzijde gelegen vensterassen ter weerszijden van de centraal gelegen halfronde uitbouw. Door deze ter weerszijden van de achtergevel geplaatste aan de zijgevels omliggende travee ten aanzien van de zijgevels zo ver naar voren uit te bouwen is niet alleen aan de achterzijde en zijkanten van het huis, maar ook aan de voorzijde ervan de indruk van massiviteit van het huis sterk vergroot en is, in plaats van het overzichtelijke blokvormige 19e-eeuwse bouwlichaam met voornamelijk recht op elkaar staande gevelopstanden een breed polyform ritmisch gelede bouwmassa met rechte en overdwars geplaatste

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

gevelvlakken ontstaan. De indruk van massiviteit van het huis is verder nog versterkt door de ruime toepassing van natuur- en kunststenen kroonlijsten, architraven en cordonlijsten. Aan de vier uiterste hoeken van het huis zijn omliggende bakstenen pilasters met gemetseld blokmotief aangebracht.

Achter- en zijgevels van het huis zijn voorzien van een door een cordonlijst afgesloten bakstenen basement met terugliggende voeg, die in het verlengde ligt van de uitgespaarde ruimten tussen de blokken van de pilasters. De achtergevel bestaat uit vijf traveeën of vensterassen, waarvan de middelste driezijdige en de twee zij-traveeën naar voren liggen. Deze zijtraveeën worden bekroond door een op een hoofdgestel van architraaf, fries en kroonlijst rustende attiek, die wederom door een hoofdgestel wordt afgesloten. Attiek en dubbel hoofdgestel zijn omliggend aan de zijgevels en de voorgevel tot aan de centraal gelegen halfronde uitbouw geplaatst. In deze attiek zijn boven de vensterassen drie kleine naast elkaar gelegen vensters met 6-ruitsindeling gevat. In de attiek boven de vensterassen van de travee ter weerszijden van de achtergevel hetzelfde type venster en ruitsindeling, maar dan vier in plaats van drie vensters. Ook de drie middelste traveeën aan de achterzijde en de halfronde uitbouw aan de voorzijde worden door een attiek bekroond; in deze attiek, die een niveau hoger ligt, zijn echter geen vensters gevat. In de zij-traveeën aan de achtergevel op beganegrond en eerste verdieping twee rechthoekige vensters met respectievelijk 28- en 24-ruitsindeling. Erboven de attiek. Centraal in de driezijdige uitbouw op souterrain-niveau ligt de ingangspartij, bestaande uit een beglaasde toegangsdeur, beveiligd met een ijzeren sierrooster en omlijst door twee hardstenen pilasters, waarboven hardstenen consoles, die een eenvoudig balkon met opengewerkt ijzeren hek dragen. De rechthoekige dubbele balkondeur, met 21-ruitsindeling, omlijst door twee hardstenen pilasters waarboven twee hardstenen consoles, wordt door een hardstenen fronton bekroond. Ter weerszijden van de toegangsdeur twee rechthoekige vensters, elk beveiligd met een ijzeren sierrooster. Ter weerszijden van de balkondeur twee rechthoekige vensters met 21-ruitsindeling. Hierboven in de drie gevelvlakken drie rechthoekige vensters met 18-ruitsindeling. Op de tweede verdieping drie rechthoekige vensters met 16-ruitsindeling. De twee vensterassen ter weerszijden van de middelste travee op beganegrond-, eerste- en tweede verdieping-niveau een rechthoekig venster met respectievelijk een 21-, 18-, en 12-ruitsindeling. De zijgevels zijn ingedeeld in de driezijdige uitbouw en drie vensterassen. Op beganegrond en eerste verdieping van de drie vensterassen een rechthoekig venster met respectievelijk een 28- en 24-ruitsindeling. Erboven de attiek. De driezijdige uitbouw bevat rechthoekige vensters met 12-, 18-, en 21-ruitsindeling. Centraal in de halfronde uitbouw aan de voorgevel een dubbele terrasdeur met 20-ruitsindeling waarboven een bovenlicht met 12-ruitsindeling. In de twee zij-traveeën van de voorgevel een identieke terrasdeur met bovenlicht.

Achter de zuidwestelijke terrasdeur bevindt zich de zogenaamde eikenzaal, een vermoedelijk door Hanrath ontworpen met eikenpanelen betimmerde wand met aan de terraszijde twee ingebouwde bibliotheken en aan de overzijde hiervan een fraaie eikehouten 18e-eeuwse, Lodewijk XV schoorsteenmantel met bovenstuk.

De centraal in de halfronde uitbouw gelegen terrasdeur wordt omlijst door hardstenen pilasters waarboven consoles, die een hardstenen driehoekig tympaan schragen. Ter weerszijden van deze centraal gelegen terrasdeur twee rechthoekige vensters met 28-ruitsindeling. Op het eerste verdieping-niveau in de halfronde uitbouw drie en in de zij-traveeën een rechthoekig venster met 24-ruitsindeling. Boven de zij-traveeën de attiek. Op het tweede verdieping-niveau van de halfronde uitbouw drie rechthoekige vensters met 16-ruitsindeling. Hierboven de attiek.

Hoofdcategorie

Kastelen, landhuizen en parken

Subcategorie

Kasteel, buitenplaats

Functie

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Monumentnummer*: 405945

Status	rijksmonument
Inschrijving register*	11 september 1991
Kadaster deel/nr	82672/77

Woonplaats*	Gemeente*	Provincie*
Zeist	Zeist	Utrecht

Kadastrale gemeente*	Sectie*	Kadastraal object*	Appartement aanduiding	Grondperceel
Zeist	E			2430
Zeist	E			2496
Zeist	E			2498
Zeist	E			3523
Zeist	E			3524
Zeist	E			3525
Zeist	E			2429
Zeist	E			2272

Omschrijving**

HISTORISCHE TUIN- EN PARKAANLEG. De huidige historische tuin- en parkaanleg van De Breul dateert grotendeels uit het tweede of derde decennium van de 19e eeuw en is waarschijnlijk ontworpen door Jan David Zocher jr. (1791-1870). Zocher's naam wordt voor het eerst in verband met de parkaanleg van De Breul genoemd door P.J. Lutgers, die in zijn 'Gezigten in de omstreken van Utrecht' uit 1869 op de stilistische verwantschap van het park van De Breul met parken van Zocher wijst: "De Breul kenmerkt in zijn fraaien aanleg de hand des Heeren Zocher". De tuinarchitect, wiens ontwerp niet is teruggevonden, ontwierp een aanleg in twee gedeelten: een sierpark en een door slingerpaden en lanen doorsneden parkgedeelte met open ruimten en bos, waar vermoedelijk hakhout werd bedreven. De aanleg van het sierpark is globaal weergegeven op het Kadastraal Minuutplan Gemeente Zeist, nr. E124. Dit plan geeft de plattegrond van het binnen deze kavel gelegen huis, de oprit en de vijverpartij weer. De bij het plan behorende Oorspronkelijk Aanwijzende Tafel omschrijft deze kavel als "plazierbosch".

Het hoofdmotief in de compositie van de in het zuidoosten van De Breul gelegen sierpark is de vijverpartij in landschapsstijl, die zich van de ZO-hoek in het park via een slingerend verloop in noordelijke richting uitstrekt. Deze vijver is zodanig uitgegraven, dat hij op geen enkel punt tijdens de wandeling, die bijna geheel rondom de vijver is aangelegd, in zijn geheel kan worden overzien. Met de aarde die bij het graven van de vijver is vrijgekomen is aan de oevers van deze vijverpartij een heuvelachtig landschap gecreeerd, waarin twee thema's de compositie bepalen. Allereerst werd aan de voorzijde van de buitenplaats met de bij het graven van de vijver vrijgekomen

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

aarde een heuvel van aanzienlijke omvang opgeworpen voor de bouw van het huis.

Door de plaatsing van het huis op een heuvel aan deze zijde van het park is een situatie van openheid geschapen tussen het huis en de openbare weg (Driebergseweg). Ook is door de localisering van het huis op een heuvel bij de openbare weg het imposante voorkomen van het huis qua aanblik verhevigd en biedt de achterzijde van het huis de bewoners een ruime blik in het sierpark. Daarentegen is het opwerpen van de taluds achter het huis, waar het zwaartepunt van het sierpark ligt, zodanig geschied, dat de wandeling in dit deel van het park, die over in ruime curven uitgezette slingerpaden rond de vijver en bezijden hiervan voert, in grote mate van beslotenheid genoten wordt. Vanuit de Breullaan is zicht in het sierpark onmogelijk door de aanwezigheid van een heuvel, die zich bijna langs de gehele ZO-grens van het sierpark uitstrekt. De waterpartij achter het huis ligt in een komvormige ruimte, die omsloten wordt door taluds en de heuvel met het erop staande huis. Hiermee heeft de tuinarchitect het beeld geschapen van een besloten dal waardoorheen zich een rivier slingert. Het terreinoppervlak van het sierpark kenmerkt zich door een fraaie afwerking van de taluds en gave dosering van de hoogte, vorm en omvang van deze heuvelpartijen, die in hechte relatie met het verloop van de vijverpartij en de wandelpaden zijn opgeworpen. Het bomenbestand van het sierpark telt een aantal solitaire (beuk, eik, plataan), die vermoedelijk nog uit de tijd van de aanleg dateren, maar het grootste deel van het nog in goede staat verkerend bestand aan bomen (beuk, eik, taxus, berk, acacia, grove den, spar) dateert uit 1913, toen de tuinarchitect Leonard Springer (1855-1940) in opdracht van de toenmalige bewoner P. Reineke een groot deel van het bomenbestand heeft verjongd en het padenpatroon op enkele plaatsen heeft verruimd. Zo werd direct ten oosten van de oprit achter het huis een slingerpad opgeheven en werd een aangrenzend sparrenbos gekapt, zodat een nieuwe in compositorisch opzicht geslaagde nog steeds bestaande zichtas werd gecreeerd. Door deze ingreep werd de ruimte achter het huis grootschaliger van structuur, waardoor de door de vergroting van het huis in de tweede helft van de 19e eeuw verstoorde relatie tussen de bouwmassa van het huis en het omringende park aan deze zijde weer in balans werd gebracht. Wellicht ontwierp Springer ook de op een antieke Romeinse aquaduct geïnspireerde tweekogige brug, die aan de noordzijde van het huis over de vijverpartij voert.

De overgang van het sierpark naar het overige deel van het park van De Breul, dat ten noordoosten, noorden en noordwesten hiervan is gelegen, vindt op harmonieuze wijze via slingerpaden plaats, die eveneens in flauwe curven in het terrein zijn uitgezet. De zorgvuldige afwerking van het terreinoppervlak ontbreekt hier echter. Op het Kadastraal Minuutplan Gemeente Zeist, sectie E3, uit 1832 is dit terrein in drie kavels opgesplitst. Deze kavels, nrs. 118, 119 en 125, waren volgens de Oorspronkelijke Aanwijzende Tafel met "dennebosch", "bosch" en "dennebosch" beplant. Een indicatie dat zich hier een plezierbos zou hebben bevonden ontbreekt. Alhoewel deze percelen in die tijd vermoedelijk al door slingerpaden werden doorsneden, werden zij belastingtechnisch als hakhoutbos aangeduid en werden zij waarschijnlijk als zodanig beheerd. Volgens de door L. Springer vervaardigde kaart uit 1913 van De Breul was het terrein, dat in het Kadastraal Minuutplan en in de Oorspronkelijk Aanwijzende Tafel met 125 is aangeduid en dat aan de NO-zijde van het sierpark grenst, overwegend met grove den beplant. Dit is nog steeds zo. Een groot deel van dit bestand aan grove den dateert vermoedelijk uit de tijd van de verjonging van het bomenbestand door L. Springer. Het padenpatroon van dit terrein gaat vloeiend over in de op het Kadastraal Minuutplan met nr. 118 aangeduide kavel, die aan de NW-zijde van kavel 125 en aan de noordelijke helft van de NW-zijde van het sierpark aansluit. De zuidelijke helft van de NW-zijde van het sierpark wordt begrensd door kavel 119.

De aanleg op kavel 118 en 119, waarvan het terrein op de kaart van L. Springer door met slingerpaden en lanen doorsneden bos en open weide is aangegeven, is in de loop van deze eeuw voor een groot deel verdwenen. Aan zijn NW-zijde is dit terrein voor ongeveer de helft in andere handen overgegaan en van de oorspronkelijke aanleg zijn hiervan nauwelijks sporen bewaard gebleven. Sinds 1946

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

heeft de St. Willibrordus stichting, die in dit jaar eigenaresse werd, diverse opstallen in dit deel van het park gebouwd, een ruime parkeerplaats, twee tennisbanen en enkele open weiden aangelegd. In de jaren '70 of '80 van deze eeuw is aan de noordzijde van de op het Kadastraal Minuutplan met kavel 118 aangeduide perceel een flatgebouw met aangrenzend erf gerealiseerd.

Een bosstrook met een pad tussen het flatgebouw en de opstallen van de St. Willibrordus stichting, een bosstrook en een met eik en beuk omzoomde laan ten westen van het koetshuis en een bosstrook met een met eik en beuk omzoomd slingerpad met aangrenzende weide ten westen van het sierpark en grenzend aan de Driebergse weg zijn vrij gaaf bewaard gebleven. De aanleg van de laatstgenoemde bosstrook reikt tot aan de westhoek van het terrein van de Katholieke Scholengemeenschap De Breul, ter plaatse van twee bakstenen hekpijlers aan de Driebergseweg. Door de betrekkelijke laagte van het flatgebouw en de overige opstallen zijn de diverse in het sierpark geschapen gezichten slechts in geringe mate verstoord.

Hoofdcategorie

Kastelen, landhuizen en parken

Subcategorie

Tuin, park en plantsoen

Functie

Historische aanleg

Monumentnummer*: 405946

Status	rijksmonument
Inschrijving register*	11 september 1991
Kadaster deel/nr	82672/104

<i>Woonplaats*</i>	<i>Gemeente*</i>	<i>Provincie*</i>		
Zeist	Zeist	Utrecht		
<i>Kadastrale gemeente*</i>	<i>Sectie*</i>	<i>Kadastraal object*</i>	<i>Appartement aanduiding</i>	<i>Grondperceel</i>
Zeist	E			2429

Omschrijving**

KOETSHUIS. Langwerpig gebroken wit gepleisterd, drie delen of traveeën breed koetshuis uit ca. 1900, bestaande uit twee verdiepingen, overkapt met een mansardedak en met zadeldak boven de voorste helft van het middelste deel, recentelijk met nieuwe grijze pannen gedekt. De topgevel van de middentravee wordt door een kleine houten klokkentoren onder zadeldak bekroond.

In het pleisterwerk van de voorgevel en van de NW-gevel van het koetshuis is het motief van regelmatig gestapelde natuursteenblokken in kettingverband getrokken. Het pleisterwerk van de ZO-gevel is evenals de achterzijde vlak afgewerkt. In de gevel van het middentravee op beganegrond-niveau een rechthoekig venster met 40-ruitsindeling. Er boven drie vensters met 12-ruitsindeling met licht getoogde bovendorpel. De middentravee wordt aan haar zijkanten door bepleisterde pilasters afgesloten, waarin het motief van opeengestapelde blokken natuursteen is getrokken, die aan de voorzijde per blok uit twee rechthoekige segmenten bestaan met elk een brut afgewerkt casement. De pilasters worden aan de bovenzijde door een in pleister geïmiteerde natuurstenen eindblok afgesloten, aan de voorzijde van een volant voorzien. Dit eindblok wordt door een gefragmenteerde houten kroonlijst bekroond, die overgaat in de geprofileerde windveren (met rechte dekplaat) van het overstekend dakschild, dat de topgevel van het middendeel afsluit. In de voorgevel van de rechter travee op het beganegrond-niveau een venster met ruitindeling als in de voorgevel op het beganegrond-niveau van de middentravee, waarboven een rechthoekige dakkapel met venster met 40-ruitsindeling. Deze is identiek aan die van de voorzijde van het linkerdeel van het koetshuis. Aan de voorzijde van dit deel is de rechthoekige ingangspartij geplaatst, bestaande uit een nieuwe deur en venster terzijde hiervan, waarboven een oorspronkelijk rechthoekig bovenlicht met 20-ruitsindeling. Aan de linkerkant van deze ingangspartij twee vensters met 20-ruitsindeling met licht getoogde bovendorpel.

Ter weerszijden van het koetshuis bevindt zich een gebroken wit gepleisterde aanbouw met terugliggende gevel, met mansardedak overkapt en met grijze pannen gedekt.

<i>Hoofdcategorie</i>	<i>Subcategorie</i>	<i>Functie</i>
Kastelen, landhuizen en parken	Bijgebouwen kastelen enz.	

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Monumentnummer*: 405947

Status	rijksmonument
Inschrijving register*	11 september 1991
Kadaster deel/nr	82672/95

<i>Woonplaats*</i>	<i>Gemeente*</i>	<i>Provincie*</i>
Zeist	Zeist	Utrecht

<i>Kadastrale gemeente*</i>	<i>Sectie*</i>	<i>Kadastraal object*</i>	<i>Appartement aanduiding</i>	<i>Grondperceel</i>
Zeist	E			3523

*Omschrijving***

IJSKELDER. In een heuvel tussen het koetshuis en de vijver in landschapsstijl een gaaf bewaarde ijskelder, bestaande uit een met koepelgewelf overdekte ruimte, voorafgegaan door een rechttoelopend voorportaal.

Oorspronkelijk werd het ijs via een cilindervormige gemetselde bepleisterde opening boven op de heuvel loodrecht op het koepelgewelf in de kelder geworpen. Naderhand is op de cilindervormige opening een aan de zijden opengewerkte metalen rondbouw met puntvormig toelopend dak geplaatst en doet de opening dienst als ontluichtingskanaal. De aan de noordzijde van de genoemde heuvel gesitueerde ingangspartij bestaat uit een bakstenen gevel (met houten deur) met overhoeks geplaatste steunberen met versnijdingen. Elke versnijding is afgedekt met een schuin aflopende laag van bakstenen, die bepleisterd is. De gevel wordt aan zijn top beëindigd door een bepleisterde bakstenen lijst, die op de hoeken horizontaal gericht is en naar het midden schuin oploopt in een tuitstuk.

In de noordelijke steunbeer is een natuurstenen plaat gemetseld met de inscriptie: "L.V. 8 dec. 1894".

<i>Hoofdcategorie</i>	<i>Subcategorie</i>	<i>Functie</i>
Kastelen, landhuizen en parken	Tuin, park en plantsoen	

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Monumentnummer*: 405948

Status rijksmonument
Inschrijving register* 11 september 1991
Kadaster deel/nr 82672/112

Woonplaats* Gemeente* Provincie*
Zeist Zeist Utrecht

Kadastrale gemeente* Sectie* Kadastraal object* Appartement aanduiding Grondperceel
Zeist E 3523

Omschrijving**

BRUG. In aanzien tweebogige brug, die vermoedelijk uit het begin van de twintigste eeuw dateert (mogelijk naar ontwerp van Springer), met aan weerszijde twee stenen balustrades, waarin in elk acht bogen zijn uitgespaard.

De balustrades, die zijn opgebouwd uit onregelmatig gevormde stukken in wild metselverband gevoegde tuf- en kunststeen en basalt met rustica oppervlak, zijn gesteld op vlakke natuursteenplaten en worden afgedekt door rustica granietplaten. De uiteinden van de balustrades van de brug, waarvan de vorm op een antiek Romeins aquaduct is geïnspireerd, zwenken enigszins uit.

Hoofdcategorie Subcategorie Functie
Kastelen, landhuizen en parken Tuin, park en plantsoen

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Monumentnummer*: 405950

Status rijksmonument
Inschrijving register* 11 september 1991
Kadaster deel/nr 82672/13

Woonplaats* Gemeente* Provincie*
Zeist Zeist Utrecht

Kadastrale gemeente*	Sectie*	Kadastraal object*	Appartement aanduiding	Grondperceel
Zeist	E			3523
Zeist	E			3524

Omschrijving**

STENEN HEKPIJLERS. Twee bakstenen hekpijlers met blokmotief, staande aan de ingang van De Breul, even ten noordwesten van de zuidhoek van het park aan de Dribergseweg.

De hekpijlers worden bekroond door een kunststenen pyramide met ingezwenkte vlakken en bolvormige top.

Hoofdcategorie	Subcategorie	Functie
Voorwerpen op pleinen en dergelijke	Erfscheiding(D)	

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Monumentnummer*: 405973

Status rijksmonument
Inschrijving register* 11 september 1991
Kadaster deel/nr 82670/1

Woonplaats* Zeist
Gemeente* Zeist
Provincie* Utrecht

Locatiennaam Zeist
Locatieomschrijving

Kadastrale gemeente* Zeist
Sectie* E
Kadastraal object*
Appartement aanduiding
Grondperceel 2272

Omschrijving**

STENEN HEKPIJLERS. Twee bakstenen hekpijlers met blokmotief aan de ingang van De Breul, in de westhoek van het park aan de Driebergseweg.

In het bovenste blokveld van beide pijlers is aan de voorzijde een rechthoekige natuurstenen plaat met de inscriptie "De Breul" gemetseld.

De hekpijlers worden door een geprofileerde natuurstenen plaat afgedekt.

Hoofdcategorie Kastelen, landhuizen en parken
Subcategorie Tuin, park en plantsoen
Functie

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument